

לפי כמה שבועות פנינו במדור זה לקוראים מחוץ לארץ בבקשה לענות לנו על שתי שאלות: במה עולה ארץ-המצאותם על ישראל, ובמה היא נופלת ממנה? לצערי לא גילו הקוראים, בעניין זה, את אותו המרץ המצין אותם כשהם שולחים לנו אינפורמציה. אולי גם התקשו להגי' דיר את הדברים. על כל פנים, מספר העונים היה קטן יחסית. להלן כמה מן התשובות — מארבעה קוראים כארבע ארצות.

אחרות באמריקה הלאטית, תושביה יותר טובים, שלהם ונוחים מתישבי ישראל."

★ ★ ★

משהייך ענה לנו עודד פישלר, מהנדס חשמל בן 32, יליד גרמניה שעלה ארצה לפני 22 שנה והיגמא זה עשר שנים בהפסקות. בשחיין, שם הוא עובד כמנהל מחלקת-המכירות של בית-חרושת ידוע לעולות. דעתו:

"ישראל עולה על שחיין בעיקר בחייה התרבותיים וההברתיים המפותחים יותר, שאין למצוא דוגמתם באירופה. רק חלק קטן מהאוכלוסיה כאן מתעניין בכל הנוגע לתרבות, ותחליף לחברה הישראלית עוד לא מצאתי. גם האקלים הישראלי נעים יותר מאקלים שחיין."

"שחיין עולה על ישראל בעיקר בחופש הגמור לכל דבר, ללא כפייה בלתי-הגיונית: באדיבות של פקידיה; בסדר ובדיקנות ה' מופתית; בתנאי העבודה וביחס לרמה ה' מקצועית; ואחרון — באי-התערבות הדת בחיי יומיום."

פישלר הוסיף למכתבו כמה משפטים נוגים על הסיבות הגורמות להתרחקותו מן הארץ, למרות חינוכו הציוני, וגם להתרחק קות אקדמאים אחרים שלמדו בחו"ל ולא חזרו לישראל. עיקר טענתו: "פעם היה ה' דגש על ארץ, כיום הוא על מדינה, וה' הכול הוא עצום."

על ירידת האקדמאים מן הארץ מוסיף פישלר: "לא אגויים אם אומר שהאקדמאים האלה היו חומר אנושי ומקצועי ממדרג ראוונה, שהולך — ולמעשה כבר הלך — לאיבוד למדינת ישראל. מצד אחד אשמים התנאים המ' דיניים החיצוניים: ומצד שני — ה' דיניות הפנימיות ה' סוציאליסטיות, המ' סה לכפות מיסגרת, דרגה והסתדרות על כל דבר, והמנסה ליצור תלוצים חתר' נים במקום אנשי מדע ובעלי-מקצוע."

★ ★ ★

ממאראקאיו, חנסואלה, כותב לנו מלח ישראלי המזהה את עצמו כמשה א. וש' במקום תמונה של עצמו שלח לנו תמונה של אונייתו — המיכלית הישראלית פאביו העובדת בקו ישראל-חנסואלה.

ישראל עולה על חנסואלה, בקיצור: "בנקיון, באדיבות כלפי זרים" ואילו חנסואלה עולה על ישראל "בנפנט, בחום ובמיה פכות. היא כולה טובעת בים כל זהב שחור. יוקרה-מחיייה גבוהה פי כמה וכמה מאשר בארצנו, והתושבים עצמם עניים. אפשר לראות פה את אותם הכפרים שאצ' לנו קוראים להם מעברות או כפר-עוליב, אך אצלנו לפחות אפשר להבחין בהם לפי צורתם האחריה. אויבנם, בכמה בפתח-הבתים האלה אפשר להבחין במודלים ה' אחרונים של וסטינגהאוז או גינרל אלק' טריק העומדים בחוף — אבל פה הם

פישלר

דומקה

מארצות-הברית השתתף במישאל אליעזר דומקה, בן 21, השהיה שם בביקור של כמה חודשים. חתח-דעתו ארוכה יותר, אולי בגלל גודל הארץ שהוא כותב עליה, העולה לדעתו על ישראל בגלל כמה סיבות: "דירות, המהות בישראל אחת מאבני הגוף העומדות בדרכו של כל זוג צעיר, ניתנות כאן להשגה בקלות, במחירים ה' מתקבלים על הדעת וללא כל צורך בתשלום דמי-מפתח. חינוך תיכון ניתן חינם, ואפילו ספרייה-לימוד מסופקים ללא כל תשלום."

"האמריקאים עושים רבות למען תל לודר הצעיר את כל האפשרויות, על מנת שית' פתח ויקבל את השכלתו. אין כל מיכשול העומד בדרכו של האמריקאי השואף להש' כלה גבוהה, ואילו בארץ מוציאים הוררים את חלק הארי של משכורתם על מנת לאפשר לילדיהם חינוך תיכון. חינוך אקד' מאי ניתן כאן לפל המעוניין בתנאים נר' חים, תוך מתן אפשרות לסטודנט להרחיח את תשלום לימודיו."

רוזנברט

בארץ — מספר ה' מקומות במוסדות האקדמאיים מוגבל, והתשלום גבוה עד להחריד. לא לחינם סטודנטים יוצאים כה רבים את הארץ למטרות לימוד, ש' לא להוכיח את ה' אחוז הגבוה הנש' אר בחו"ל."

לעומת זאת: "כל אותם ישראלים ה' חולמים על ארץ חופשית מדאגות, מוטב שיפקחו את עיניהם לפני שרגליהם דורכות על ה' סיפון. העבודה המרובה והמפרכת ה' מושקעת על מנת להרחיח את הדולארים. הופכת במשך הזמן למרוצה אחר הכסף. מהגרים ישראלים רבים החליטו שבכל זאת מוטב לחיות בארץ, על רמה צנועה, אבל לפחות בהרגשה שקטה יותר ובידיעה שזה ביתם."

אחרי הערכה זו השווה דומקה את הנוער הישראלי לאמריקאי, הגיע למסקנה כי ה' נוער הישראלי עולה בהרבה על חברו ש' מעברלים, שהוא בעל מוסר מעורער מגיל צעיר והתנהגות פרועה וקולנית, המשוללת כל ורך-ארץ וכבוד כלפי הוריהם, מוריהם וכלל הציבור המבוגר יותר. במיוחד סבור דומקה כי הנוער האמריקאי מתבגר בגיל צעיר מדי."

★ ★ ★

יצחק רוזנבלט, הנמצא זה שלוש שנים בסן-פאולו, בראזיל, עוסק במשלוח חבילות עזרה מתישבי בראזיל לקרוביהם בכל ה' עולם, כולל רוסיה. דעתו: "הדבר העיקרי בו עולה ישראל על בראזיל הוא זה — היא יותר תרבותית ויותר מוסרית, במלוא מובני המלים. אף-על-פי שהיא צעירה, קטנה, עניה וכוללת הרבה, היא עולה, עם האוצה ה' אנושי שלה, על ארצות רבות, חתיקות ועשירות ממנה. את זה אתה מרגיש כשאתה גר בחוף-לארץ כמה שנים."

"בראזיל עולה על ישראל בעושר שיטחה הטוב, בעושר תעשייתה והעיקר — בחופש הפוליטי והכלכלי שבה. כארץ הדמוקרטית ממדרגה ראשונה (למרות חופש הסכין וה' אקדח), שאין כמה בישראל ובארצות

העורך הראשי: אורי אבנרי

ראש המערכת: שלום כהן

עורך משנה: רוב איתן

עורך כיתוב: מססים נילן

צייר המערכת: זקי

כתב ראשי: אל'י תבור

צלם המערכת: רויד אומר

חברי המערכת:

נורית בתיטור, שיוע גלור, יליד גליציה, רויד הורוביץ, רותי ורר, יוסף אברחם, אביבה ססו, אבנר פרי, עמוס קינו, סילבי קשת.

העולם הזה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, טלפון 26785, ת. ד. 136. מען למברקים: "עולמפרס". המוציא לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, טל. 31139. ההפצח: דוד טופל ובניו, תל-אביב. המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

העתון הנקרא ביותר במדינה

ארצות הברית בכים...

למעלה מרבע מיליאר- נוסעים הוביל "אגד" בשנה החולפת. מספ- זה, העולה בהרבה על מספר אוכלוסי ארצות-הברית, הוא רק אחת הדוגמאות להיקף השרותים שמגיש "אגד" לציבור בזכור. מבנהו הקואופרטיבי

פרסום נאדל

איגלית • צרפתית

קלה ויסודית בביה"ס "קדימה" ת"א, בן-יהודה 74, טל. 20314.

תחום:

י'ולפנים למבוגרים (שפה שימושית, ידוקה, כתיב, סגנון Convers). הלמחיים בכל שעות הבוקר והערב.

י'ץ לתלמידי בת-רספר גומרי ג'יח יסודי, הי'ו

לביסוס הידיעות והכנה לבחינות ו-גברות"

(SHAKESPEARE, LITERATURE)

לפני וצגהריים: 3 עד 9 בערב. (פרס ליום ו')

פאביו

משמשים כרהיטים או מישכן ללהקות שי זבובים, כי אין מקום בתוך הבית. שלא לדבר על חשמל ומים. כך גרו הכורדים לפני קום המדינה במבואות חיפה." מתקבל הרושם שהארץ שלנו אינה רעה כלל-כך, וכי הברה זו מתנברת ככל שהקורא מתרחק ממנה ומסוגל להשתתה עם ארצות אחרות. בעזרת העולם הזה, כמובן.

Handwritten signature: אורי אבנרי